

Sygn. akt IV CZ 89/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku M. M.
przy uczestnictwie J. M.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w E.
z dnia 30 czerwca 2017 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i pozostawia
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w E. postanowieniem z dnia 30 czerwca 2017 r. odrzucił apelację wnioskodawcy M. M. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w Ławie z dnia 24 stycznia 2017 r. z uwagi na wniesienie jej po upływie terminu. W uzasadnieniu wskazał, że skoro wnioskodawca był reprezentowany w sprawie przez dwóch pełnomocników procesowych tj. M. M. i adwokat A. Ż. i ani wnioskodawca, ani żaden z pełnomocników nie wskazali, któremu z nich powinny być doręczane pisma procesowe, decyzję w tym zakresie był uprawniony podjąć przewodniczący. Doręczenie odpisu postanowienia wstępnego z uzasadnieniem zostało dokonane obu pełnomocnikom wnioskodawcy. W sytuacji, w której odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczono najpierw pełnomocnikowi M. M., co nastąpiło w dniu 14 marca 2017 r., termin do wniesienia apelacji przez wnioskodawcę, liczony od tego doręczenia, upłynął w dniu 28 marca 2017 r. Apelację adwokat A. Ż., wniesioną w dniu 3 kwietnia 2017 r., należało zatem odrzucić jako spóźnioną.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca domagał się jego uchylenia, zarzucając naruszenie art. 373 k.p.c. i art. 370 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażaleniu nie można odmówić słuszności.

Zgodnie z art. 133 § 3 zdanie pierwsze k.p.c., doręczeń należy dokonywać ustanowionemu w sprawie pełnomocnikowi procesowemu strony. W razie ustanowienia kilku pełnomocników, sąd doręcza odpis pisma tylko jednemu z nich (art. 141 § 3 k.p.c.). Jeżeli strona w treści udzielonego pełnomocnictwa procesowego lub w inny jednoznaczny sposób nie wskazała, któremu z ustanowionych przez nią pełnomocników należy dokonywać doręczeń, to wyboru dokonuje przewodniczący lub sąd (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 1973 r., I CZ 163/72, OSNC 1973, Nr 11, poz. 202; z dnia 22 kwietnia 1998 r., I CKN 856/97, OSNC 1999 Nr 1, poz. 4; z dnia 30 czerwca 2016 r., I CZ 36/16, nie publ. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1982 r., II CR 177/82, nie publ.).

Wnioskodawca był reprezentowany przez dwóch pełnomocników: M. M. i adwokat A. Ż., przy czym nie wskazał, któremu z nich należy dokonywać doręczeń. Z akt sprawy wynika natomiast, że pisma procesowe były kierowane z Sądu do profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawcy (k. 423, 424, 426, 429, 502, 528). Wbrew więc odmiennemu zapatrywaniu Sądu Okręgowego, wybór pełnomocnika, któremu należy dokonywać doręczeń został dokonany na wcześniejszym etapie postępowania; doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem powinno nastąpić jedynie do rąk adwokat A. Ż. Skoro doręczenie temu pełnomocnikowi odpisu orzeczenia z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 20 marca 2017 r. (k. 557), a apelacja została wniesiona w dniu 3 kwietnia 2017 r. (k. 572), należało uznać, że termin do wniesienia tego środka odwoławczego został zachowany.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

kc

jw